

موفقیت مستند ایرانی در یونان

مستند «آشو» ساخته جعفر نجفی موفق به کسب جایزه بهترین فیلم کوتاه بیست‌وسومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کودک و نوجوان المپیا یونان شد. به گزارش ایسنا، بیست‌وسومین جشنواره فیلم کودک و نوجوان المپیا در کشور یونان از ۲۸ نوامبر تا ۴ دسامبر (۸ آذرماه) به‌صورت آنلاین برگزار شد.

نگاهی به اثرات فرهنگی آثار پویانمایی خارجی بر کودکان و نوجوانان

جولان قهرمانان پوشالی

❖ بعد از مدت‌ها همگی خانه عمو جمع شده‌ایم. خانه شلوغ است، خانم‌ها نشست‌اند به صحبت و گل می‌گویند و حتماً گل هم می‌شنوند. دخترها در آشپزخانه مشغول آماده‌کردن شام و آقاییان هم گوشه‌ای از خانه مشغولند به تحلیل اوضاع جامعه. بچه‌ها اما سرشان گرم بازی است. لاله عروسکش را روی پاهایش خوابانده و برایش لالایی می‌خواند. حسین که تازه پنج‌ساله شده سعی می‌کند خود را در بازی برادر و پسرعمویش جا دهد. اما ماهان و امیر چهار سال از حسین بزرگ‌تر و نسبت به او بی‌تفاوت‌اند. نگاهشان می‌کنم، فکرم درگیر حسین است. یک آن صدای ماهان بلند می‌شود: «رایل، رایل» خیال می‌کنم بچه‌ها انیمیشن سگ‌های نگهبان را تماشا می‌کنند. اما تلویزیون روی شبکه خبر است. سر برمی‌گردانم طرف ماهان و امیر. غرق بازی هستند. می‌گویند و می‌خندند. امیر دست ماهان را می‌کشد و می‌گوید: «بیا اینجا مارشال!» متعجب می‌شوم اما تا آخر شب اوضاع همین است. ماهان و امیر شده‌اند دو سگ، دو شخصیت یک اثر پویانمایی، رایل و مارشال. حتی امیر موقع شام با لحنی تند به مادرش گفت: «من امیر نیستم. به من بگو رایل.» همان موقع از نگاه مادرهایشان متوجه شدم آنها هم دل پری از این نوع رفتارها دارند، انگار اصرار این دو پسر برای پررنگ کردن شخصیت دو سگ انیمیشنی در خانه هم سابقه داشته‌است، راستش تا آخر مهمانی یک علامت سؤال در ذهنم بزرگ و بزرگ‌تر می‌شد. چرا امیر و ماهان در دو شخصیت پویانمایی غرق شده‌اند؟ در این هویت تازه چه جذابیتی دیده‌اند؟ اصلاً تا این حد غرق‌شدن در یک اثر پویانمایی و شخصیت‌های آن برای بچه‌ها مفید است یا مخرب؟

❖ دنیاپرستی به جای تفکر توحیدی

می‌دانیم فیلم‌ها و آثار پویانمایی می‌توانند بر روح و روان کودکان و نوجوانان اثراتی مفید یا مخرب بگذارند. جذابیت‌های کارتون‌ی، درهم‌آمیختن لحظات واقعی زندگی با خیال و عالم مجاز کودکان را بیشتر از نوجوانان تحت‌تأثیر قرار می‌دهد. بی‌شک این اثرات روی کودکان بیشتر

و سترن‌هایی که درست از وسط زندگی گذر می‌کنند

نگاهی به فیلم کلاسیک جانی گیتار

❖ خوبی فیلم‌های وسترن این است که از اساس درگیر مفهوم نیستند. زندگی مثل خون در رگ‌هایشان جاری است.

تفنگ هست و شلیک، زخم هست و خون، مرگ هست و زندگی. مرد هست و زن. کشتن و به‌دست‌آوردن، زنده‌ماندن هست و ادامه راه. مفاهیم در زندگی واقعی راهی ندارند. آن‌قدر در زندگی کنش و واکنش و حس‌های متضاد وجود دارد، آن‌قدر آدم‌های اصیل زندگی را عمل می‌کنند که وقت «تعریفش» را ندارند. وسترن‌ها درست از وسط زندگی گذر کرده‌اند و سرشار از طبیعت بدوی غیرتقلیدی‌آند. ریو براوو، جویندگان، چه کسی لیبرتی والانس را کشت و ... از نمونه‌های دقیق این ژانر است. جانی گیتار نیکلاس ری، اما یک فیلم متوسط است. فیلم شروع خوبی دارد؛ تصویر باز می‌شود و شخصیت محوری در بدو ورود با نمایی لانگ در تصویر دیده می‌شود. کارگردان محیط آرام را همزمان با ورود کاراکتر اصلی با منفرج شدن دو بمب پرصدا به چالش می‌کشد. انگار که شخصیت قصد برهم‌زدن محیط را داشته باشد. دوربین شخصیت و محیط را دنبال می‌کند.

صدای مکرر شلیک شنیده می‌شود، اما تصویر باید از زاویه کسی دیده شود. شخصیت محوری در زاویه‌ای های انگل و مدیوم‌لانگ‌شات قرار گرفته و مخاطب صحنه لخت شدن دلیجان و کشته شدن آدمی را همراه با موسیقی پرتنش از زاویه دید او می‌بیند. موسیقی در تشدید کردن صحنه و محیط به تصویر کمک کرده است. کاراکتر اصلی همچنان ولی آرام به دنبال تصویر کشیده می‌شود. کارگردان شخصیت محوری را از وسط تصویر می‌گذراند تا مخاطب باری را در عمق میدان و نمایی لانگ و در پس صحنه‌ای تارمانند ببیند. نمایی بعدی از همان نقطه دید، اما دوربین انگار جلوتر می‌آید تا به صحنه نزدیک‌تر شود. دکوپاژ صحنه با تصویری خاک‌آلود و صدای سوت‌مانند باد و نمای ساختمان، لوکیشن اصلی درام را لزان

از نوجوانان است؛ زیرا آنها در مرحله یادگیری اصول زندگی و هنجارهای آن هستند. اما به‌طور یقین روح نوجوانان نیز با این جذابیت‌ها گره می‌خورد. راستش را بخواهید دنیای پویانمایی هم دنیایی بی‌سروته است. شرکت‌های انیمیشن‌سازی با تکنیک‌هایی به‌روز همراه منبع خوب مالی همه دست‌به‌دست هم داده‌اند تا مسؤولیت والدین را بیشتر کنند. اگر مادر و پدر خواستشان باشد بچه‌هایشان با کدام شخصیت انیمیشنی رابطه بیشتری برقرار می‌کنند یا تکیه‌کلام کدام شخصیت ورد زبان بچه‌ها می‌شود، شاید بتوانند فرزند خود را در مقابل هجمه دشمن بیمه کنند. حتماً شما هم نام‌های بن‌تن، مرد عنکبوتی یا بت‌من را شنیده‌اید. شخصیت‌های آثار پویانمایی که به‌تنهایی قهرمان قصه خود هستند، کاراکترهایی که میزان چشمگیری از خشنونت را به روان مخاطب تزریق می‌کنند. این نوع از آثار پویانمایی به‌علت هیجان زیادشان بیشتر در میان پسرها طرفدار دارد. انگار هر پسرپچه‌ای در دوره‌ای از زندگی‌اش دوست دارد شبیه مرد عنکبوتی از دیوار بالا برود، در مرد عنکبوتی مخاطب با قهرمانی خارق‌العاده طرف است. قهرمانی که می‌تواند به‌سادگی از ساختمان‌های مرتفع پایین بپرد بدون آن‌که کوچک‌ترین آسیبی ببیند و می‌تواند به‌تنهایی شهر را از بلاهای مختلف نجات دهد. قهرمانی که در موفقیت‌هایش رنگی از توحید و اعتقاد به نیروی لایزال الهی را نمی‌بینیم، این همان اومانیسمی است که از لابه‌لای مکتب‌های غربی با هزار ترغند تصویرسازی، تخیل و هیجان به دل کودکان ما می‌نشیند و چه بخواهیم و چه نخواهیم برایشان هویت و باوری تازه می‌سازد. یکی از مفاهیمی که سال‌هاست شرکت‌های انیمیشن‌سازی تأکید زیادی روی آن دارند اومانیسیم یا همان اصالت انسان است. اگر بخواهیم اومانیسیم را در یک کلمه خلاصه کنیم، واژه انسان‌گرایی جایگزینی مناسب برای اومانیسیم است. در این مکتب انسان در جایگاه خداوندی قرار گرفته و با تکیه بر عقل برای خود و جامعه تصمیم می‌گیرد. تولیدکنندگان آثار پویانمایی سعی دارند با پرورش قهرمان‌هایی این چنین، خصوصیات دنیاپرستانه و مادی شخصیت اصلی را جایگزین تفکر توحیدی کنند. اگر این مفهوم در ذهن کودکان ما نهاده‌یش شود، اگر در ضمیر ناخودآگاه فرزند ما جا خوش کند، او از خدا چه تصویری در ذهن خود

آشوماه گذشته نیز جایزه بهترین فیلم جشنواره بین‌المللی فیلم «امی‌ین» در کشور فرانسه را دریافت کرد. از دیگر جوایز بین‌المللی این فیلم در سال جاری می‌توان به دریافت جایزه بهترین مستند کودک و نوجوان از جشنواره مستند آمستردام (ایفا) و دیپلم افتخار از جشنواره بین‌المللی تلپیزیک آلمان و جشنواره

می‌سازد؟ یا یک نکته مهم‌تر! فرزند ما از این خدای دروغین چه توقعاتی دارد؟ خیال‌کنید کودک‌ی از همان ابتدای راه با چنین مفهوم و موضوعی به‌صورت غیرمستقیم آشنا شود. قهرمان‌های زندگی‌اش قهرمان‌هایی هستند که در زندگی‌شان هیچ ردپایی از توحید پیدا نمی‌شود. کودک با همین تفکر رشد می‌کند. خدای دروغین ساخته‌شده در ذهن او چه خدایی است؟ خدایی که کارهایش مطابق خواسته و سلیقه افراد است. گمان می‌کنم نیاز به گفتن نیست، عکس‌العمل چنین فردی را در برابر کمترین

نامالایمات زندگی حتماً شما هم می‌توانید تصور کنید.

نمی‌دانم میان قهرمان‌های خانم نام شخصیت‌هایی مانند مریدا در اثر پویانمایی دلیر، رایانزل در گیسوکمند یا نام‌السا در فروزن را شنیده‌اید یا خیر. از بین این قهرمانان برویم سراغ مریدا. شخصیت اصلی انیمیشنی که جایزه گلدن گلوب را نیز دریافت کرده است. او شاهزاده‌ای است که به تیرکمان علاقه دارد، مادر مریدا می‌خواهد دخترش ازدواج کند، اما مریدا که قصد دارد آزاد باشد و مسیر زندگی خودش را خودش تعیین کند، از قصر بیرون می‌زند. شما فکر می‌کنید این قهرمان چه تأثیری می‌تواند بر روح یک دختر نوجوان بگذارد؟ به نظر می‌آید آزادی و اصالت لذت دو مفهوم مهم در این کار پویانمایی هستند. عده‌ای در این دنیا معتقدند تنها نکته مهم و خوب این زندگی لذت است. هیچ چیزی در این عالم نمی‌تواند جایگزین لذت شود، پس باید کار کرد تا در این فرصت محدود عمر به هر شیوه‌ای که شده به نهایت لذت رسید. این کار پویانمایی به‌راحتی فمینیسم را تبلیغ و ترویج می‌کند. شخصیتی که ازدواج را سلب آزادی زنان می‌داند چقدر می‌تواند برای دختران ما که خود در آینده قصد تشکیل خانواده را دارند قهرمان باشد. مگر نه این‌که ازدواج و خانواده در فرهنگ ما دو عنصر باارزش تلقی می‌شوند؟ حالا اگر دختری مریدا را الگوی خود قرار دهد چقدر توانایی و انگیزه ساختن زندگی مشترک و تشکیل خانواده را دارد؟ آیا دختری که مریدا را قهرمان می‌داند ویژگی‌های خانواده از نظر اسلام روزبه‌روز برایش کم‌رنگ‌تر نمی‌شود؟

والث‌دیدنی یکی از شرکت‌های انیمیشن‌سازی بزرگ است. شرکتی که بسیاری از محصولات را تولید می‌کند یا انتشار آن را بر عهده دارد. تولیداتی مانند تام‌وجری و پینوکیو، مولان، مجموعه داستان‌های اسباب‌بازی‌ها و آثار پویانمایی که چند خط قبل از آنها نام بردیم، گیسوکمند، دلیر و

«تحولات تصویری هنر ایران»

در دوشنبه‌های نقد کتاب سوره

معاونت پژوهشی با همکاری دانشکده هنر دانشگاه سوره، نهمین جلسه نقد کتاب سوره را روز دوشنبه ۲۴ آذرماه به صورت آنلاین برگزار می‌کند. به گزارش روابط عمومی دانشگاه سوره، به همت معاونت پژوهشی این دانشگاه و با همکاری دانشکده هنر سوره، نهمین جلسه نقد کتاب، دوشنبه ۲۴ آذرماه به صورت آنلاین برگزار می‌شود.

در این برنامه، کتاب « تحولات تصویری هنر ایران بررسی انتقادی» اثر سیامک دل زنده با حضور امیر نصری و میزبانی مهران هوشیار از ساعت ۱۸:۰۰ تا ۲۰:۰۰ به پوته نقد گذاشته خواهد شد. این کتاب در یک مقدمه، سه فصل اصلی و سه پیوست، کوشش می‌کند با جستجوی چارچوبی نظری، تاریخ هنر ایران را از دوره قاجار تا پایان دوره پهلوی با تکیه بر مفاهیم خاص خود روایت کند. فصل اول با طرح دوقطبی تخت/ صندلی نظام نمادین نقاشی‌های سلطنتی قاجار مسیر تحول آنها از عصر ققچعلی‌شاهی به عصر ناصری را بررسی می‌کند. فصل دوم به تأثیر اورینتالیسم و نظم نمایشگاهی در ایجاد و تثبیت برخی باورها نسبت به هنر ایران می‌پردازد. فصل سوم تحولات هنر نوگرایی ایران را از شکل‌گیری انجمن خروس جنگی تا گشایش موزه هنرهای معاصر تهران در طول سه دهه به بحث می‌گذارد. پیوست‌های کتاب مکمل برخی سرفصل‌های متن اصلی هستند و به معضل تعریف مدرنیسم، رابطه فرمالیسم با تئوسوفی، و جایگاه نقد پسااستعماری می‌پردازند.

دانشگاه سوره با هدف آشنا سازی دانشجویان و علاقمندان به آثار علمی در حوزه هنر و در راستای رسالات آموزشی و پژوهشی خود این سلسله برنامه را تدارک دیده است. به همین منظور عموم علاقمندان به صورت آزاد می‌توانند روز دوشنبه ۲۴ آذر ساعت ۱۸:۰۰ را مراجعه به سایت دانشگاه سوره به آدرس www.soore.ac.ir با انتخاب اعلان افقی این نشست به شکل مستقیم وارد صفحه برگزاری شده یا از طریق این لینک https://sibad.soore.ac.ir/Classrooms/ShowWebinar/bookreview وارد برنامه شوند.

در جلسه‌ای در قلب طهران تصمیم‌گیری شد

رفع خطر اضطرابی و صدور مجوزهای تعمیرات فوریتی در محلات کم‌برخوردار منطقه ۱۲ در جلسه‌ای با حضور محمد سالاری و عبدالرضا کلیایگانی در مورد، رفع خطر اضطرابی و صدور مجوزهای تعمیرات فوریتی در محلات کم‌برخوردار منطقه ۱۲ تصمیم‌گیری شد. به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه ۱۲، این جلسه به دعوت علی محمد سعادت، شهردار منطقه و با حضور محمد سالاری، رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای اسلامی شهر تهران، عبدالرضا کلیایگانی، معاون معماری و شهرسازی شهرداری تهران، مهدی کرمی، مدیرکل حراست شهرداری تهران، کاوه حاجی‌علی‌اکبری، مدیرعامل سازمان نوسازی شهر تهران، حامد سلیمی، مدیرکل تدوین ضوابط، نظارت و صدور پروانه شهرداری تهران در ساختمان ناحیه ۴ شهرداری منطقه ۱۲ برگزار شد.

در این جلسه نخست سعادت‌ی ضمن قراردانی از تصویب یک فوریت طرح پیشنهادی رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای شهر تهران در مورد آرام شهرداری تهران در تهیه طرح تفصیلی ویژه برای منطقه ۱۲ در هفته گذشته گفت: در محله هرندی با بناهای ایلامین کوچک‌اندازه و با بافت قطعات ریزدانه روبه‌رو هستیم که با روش‌های معمول اعطای مجوز نمی‌توان برای آنها گره‌گشایی کرد. این موضوع یکی از مواردی است که ضرورت تهیه طرح تفصیلی ویژه برای منطقه ۱۲ را نشان می‌دهد. وی افزود: از آنجا‌که در فصل بارش، هر لحظه بیم آن می‌رود که سقف این خانه‌ها ریزش کند، به‌طور جدی نیازمند تعمیرات و بازسازی هستند. اکنون خواسته ساکنان این ساختمان‌ها این است که خانه‌هایشان را با یک مترآژی که دارد، با مصالح جدید و سازه مقاوم بازسازی کنند؛ چراکه این خانه کوچک، شاید همه دارایی هم خانوار به شمار برود و در حفظ این سرپناه، نه مترآژ و نه طبقه مازادی می‌خواهند. سعادت‌ی با ابراز علاقه‌مندی برای فراهم شدن شرایط قانونی برای جلوگیری از سوءاستفاده‌های احتمالی در این حوزه بیان کرد: در حال حاضر ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره)، کمیته امداد، قراقرگاه‌های محرومیت‌زدایی و خیرین و مالکین برای حل این مشکل دست‌به‌دست هم داده‌اند و درخواست من این است که مسیری برای صدور پروانه برای تخریب و نوسازی اضطراری با توجه به حساسیت این بناها و میزان آسیبی که به آنها وارد شده، ایجاد شود تا با سرعت و امکانات قانونی جدید این امر صورت پذیرد.

فروزن، گاهی حواسمان نیست چنین شرکت‌هایی برای فرزندان ما قهرمان می‌سازند. قهرمانانی که مقابل بدی‌ها و سیاهی‌های شهر مقاومت می‌کنند. شاید با یک نگاه ساده و سطحی کارشان درست به نظر بیاید و مخاطب در صف طرفداران آن‌ها قرار بگیرد، اما وقتی کمی در رفتار و تفکر این قهرمانان دقت کنیم، درمی‌یابیم بهتر است برای آنها از لفظ قهرمانان پوشالی استفاده نکنیم. شخصیت‌هایی که اصل خانواده را هدف قرار گرفته‌اند آیا می‌توانند قهرمان فرزندان ما باشند؟!

